

tus pannakse, sõltub piirkonnast, maja arhitektuurist, mis kujuga katus on. Värvivalik on tohutu, kuid see ei ole puhtalt maitseasi, vaid küsimus on ka tehniline. Igavest asja pole olemas. Mõned materjalid kestavad 100, 150, 200 aastat, nagu näiteks kiltkivi, keraamiline kivi, vasest või täistsingist valtsplekk, mis roostetama ei lähe.

Meil on plaanis teha meelespea oma veebilehele, kuidas valida katust. Maja kuju, arhitektuuri, tehnilisi asju, missuguse kalde peale saab panna missugust kivi näiteks. Emotsioon on siiski oluline, iseenast peab usaldama, mitte tegema alati nii nagu naaber või üldiselt moes.

Kas on mõni materjal selline, mida võiks rohkem kasutada, kuid mida ei usaldata hästi?

Kõik vanad uued asjad on sellised. Mitte ei kardeta, aga see on eestlase psühholoogias kinni. Naabritel on, panen ka sama. Kui läheb kehvasti, siis läheb kõigil samamoodi, muidu pärast äkki teised naeravad mu üle. Et kui kõik panevad, ju siis on hea asi.

Jälgima peaks seda, et projekti poleks kaubamarki sisse kirjutatud. See loob võimaluse korruptsiooniks. Messidelt saab aimu, mida pakutakse, aga suuri otsuseid ei tasu seal teha, turundus võib segada õige valiku tegemist.

Pole head ja halba materjali. Saab teha järeltõlge selle põhjal, missuguseid materjale kasutatakse samas kultuuriruumis samasuguse kliimaga aladel. Põhimaterjalideks on ikkagi Euroopas keraamiline katusekivi, eterniit, plekk objektidel kokkuvaltsituna on korralik materjal. Pahatihti on probleem rahakotis, et on teatud summa raha ja kui rohkem kulutada ei ole võimalik, siis pole midagi teha.

See on ka väärtushinnangute küsimus – betoonkatusekivi näiteks. Saksamaal pannakse seda ainult odavatesse kinnisvaraarendusse. 15 aastat tagasi oli see seal populaarne, enam mitte. Meil on see aga prestiižne. Tulemus on see, et katused on hallid, pleegivad ruttu ära. Muijal on see odav, meil mitte nii väga.

Korralikku funkumaja kavandada ja ehitada on oluliselt kallim ja keerulisem kui korralikku viilkatusega maja. Funkstiilis maja katus peaks olema rullmaterjaliga kaetud raudbetoon, mitte OSB-plaadist madala kaldega katusekonstruktsioon, kus kandva OSB-plaadi alla jääb ventileerimata ruum, kuhu niiskus koguneb.

Mis on soovitud majaomanikule, et katus püsiks kaua?

Iga kevad ja sügis tuleb katus üle vaadata, vihmaveerennid okstest ja lehtedest puhastada. Katusekivide puhul vaadata, kas on mõni kivi katki, siis kivi asendada. Kas korsten-de, katuseakende- ja luukide liitekohad katusega on terved. Mõistlik oleks teha katuse ehitatud firmaga hooldusleping, et kord aastas käib firma ja vaatab katuse üle, see ei ole suur raha.

Ä Tasub teada EKFML

EESTI KATUSE- JA FASSAADIMEISTRITE LIIT on asutatud 11. septembril 2008.

Alates 2011. aastast on MTÜ EKFML IFD (ülemaa-ilmne katusemeistrite liitude ühendus) täisliige ning aastast 2012 osaleb noorte katusemeistrite MM-võistlustel.

LIITU KUULUB praegu 50 firmat: enamik tuntumaid Eesti katuseehitusfirmasid ning partnerliikmetena enamik katusematerjale tootvaid või maaletoovaid firmasid.

LIIDU ASUTAJATEKS OLID: Eksklusiivehitus OÜ, Nurk, Maleko AS, Toode AS, Tiit Paalberg, K-kate Katusekattetööd OÜ, Kindel Katus OÜ, Katusekuningate OÜ ning Rannala OÜ.

Ja kui siis on vaja midagi teha, siis seda tehakse eraldi raha eest. Kahjud on tunduvalt väiksemad, kui saab õigel ajal jaole. Reaalselt on raske seda teha, sest on vähe firmasid, kes sellega tegeleda viitsivad, kuna pole ka tellijaid.

Lamekatusega on aga veel keerulisem, koht kus läbi jookseb, võib olla kümne meetri kaugusel katusekatte defektsest kohast. Mida madalam on kalle, seda suuremad probleemid sealt tekivad, viilkatus on selle poolest hea, et vesi jookseb sealt kiiresti maha.

Millega tegeleb Katuse- ja Fassaadimeistrite Liit?

Tegeleme süsteemi loomisega, mis tagaks tellijale mingisugusegi kvaliteeditaseme. Katusestandarditega hakkasime kolm aastat tagasi tegelema, kuna puudusid konkreetsed normatiivid katuseehituseks. Standard peaks olema alus, mille järgi käib ehitus ja ehituse hindamine. Siin võiks võtta Saksamaast eeskuju - kui ehitajad on katusel, siis üks neist peab olema meistritasemel.

Me ei tegele praegu üldse selliste asjadega, millega tegelema peaks. Üskord võiks hakata katuseehitus nii toimuma, kuidas näiteks sada aastat tagasi on toimunud. Kui kutseharidus järele jõuab, siis saame hakata tegelema sellega, millega erialaliidud mujal maailmas tegelevad ehk meistriõppe korraldamisega. Kui tulevad sellid välja, siis on vaja neile leida praktikakohad, kus õppida meistri käe all. Meister peaks ka olema pedagoogiliselt haritud. Reeglina on tasemel töömehed on kidakeelsed ega oska ega taha õpetada.

Seni pole saanud täiendharidusega, sest pole olnud piisavalt raha. Raha on selleks vaja, et luua baas, stendid, kus peal saaks õpetada. Seda saaks kutsekoolides teha.

Üritame ka ennast ja oma liikmeid, ka projekteerijaid ja teisi ehitajaid harida koolitustega. Koolitusfirmade esitlustesse tuleks suhtuda ettevaatlikult. Kui mõne firma esindaja teeb ettekande ja ta räägib vaid oma materjalidest, siis peab oskama kuulata kriitiliselt. Praegune koolitussüsteem on üsna juhuslik ja väga äripõhine. Kõiki, kes täna turul ehitavad, peaks täiendharima, aga paraku pole paljud selle vajalikkusest veel aru saanud, kuna tänane Eesti ehitusturg seda ei nõua.

”**Tellija peaks leppima ehitajaga kokku, et teeme Eesti standardi järgi seda tööd.**